

Stemmeled, og det afgjørende Flertal var altsaa 35. Valgte bleve Høgsbro med 52 og S. A. Hansen med 44 Stemmer. (Berg 10 Stemmer).

Endelig foretoges Valget af 4 Sekretærer, hvorved der afgaves 65 Stemmeled, af hvilke imidlertid 1 var blank og 1 ugjeldig, fordi et Navn paa den var utilstrækkelig betegnet. Tilbage bleve altsaa 63 gyldige Stemmeled. Valgte bleve Clausager med 62, Bønløkke med 61, Chr. Pedersen med 57 og Fjord med 52 Stemmer.

Man gif derpaa til den næste Sag paa Dagsordenen, som var:

Forelæggelse ved Marineministeren af „Forslag til Lov om Fyrvesenets Lønninger“.

Marineministeren (Ravn): Det Forslag, som jeg herved har den Ære efter Hans Majestæt Kongens Bemyndigelse at forelægge for det ærede Thing, angaar Lønninger til forskellige faste Bestillingsmænd i Fyrvesenets Tjeneste. Der har tidligere flere Gange, sidste Gang i Samlingen 1869—70, været forelagt Lovforslag desangaaende, men de førte ingen af Gangene til noget Resultat. Efter den Tid have de paagjældende Bestillingsmænd trods Stigningen af alle Livsforbrødenheder ikke faaet noget omhelst Tillæg, saaledes at deres Lønninger nu ganske bestemt maa siges at være for smaa. Formaålet for dette Lovforslag er derfor ogsaa at skaffe dem en Forhøielse, der omtrent kan svare til den Forhøielse, der er bleven Bestillingsmænd i andre lignende Forhold til Del, og jeg antager, at Thinget, naar det ser de foreslaaede Lønningssatser og tager i Betragtning, hvor ansvarfulde i det Hele disse Poster ere, og hvilket Besvær der for Nogle af dem kan være forbundet med dem, ogsaa vil erkende, at Fordringerne ere meget moderate. Jeg har derfor Haab om, at det i denne Samling skal gaa bedre med dette Lovforslag, end det er gaaet med det Lovforslag, der tidligere har foreligget, og med disse Ord skal jeg anbefale det til Thinget.

Formanden: Exemplarer af Lovforslaget ville blive ombelte.

Man gif derpaa til den sidste Sag paa Dagsordenen som var:

Forelæggelse ved Justitsministeren af „Forslag til Lov indeholdende nogle Bestemmelser om Lægevirkfomheds Udøvelse m. m.“, og Forslag til Lov om Indretning af en Anstalt for uhelbredelige Sindsyge i Viborg“.

Justitsministeren (Klein): Idet jeg med Hans Majestæts Bemyndigelse har den Ære at forelægge Folkethinget Forslag til Lov indeholde nogle Bestemmelser om Lægevirkfomheds Udøvelse m. m., indfrøier jeg saaledes det Øste, jeg under Behandlingen af det Lovforslag, der er indbragt heri Thinget af 3 ærede Medlemmer, fandt Leilighed til at give. Jeg skal forøvrigt selvfølgelig ikke nærmere komme ind paa Sagens Øjenstand, men skal kun tillade mig at udtale, at ligesom det vilde glæde mig meget, om jeg ved Fremlæggelsen af dette Lovforslag skulde have ved et Bidrag til Tilendebringelsen af denne Sag, som i saa mange Aar har staaet under Forhandling, saaledes tror jeg virkelig, at der vilde være naaet noget Heldigt og Ønskeligt, om Sagen ad denne Vej maatte naae at komme til en Afslutning.

Det andet Lovforslag, jeg har den Ære at forelægge, angaar Indretningen af en Anstalt for uhelbredelige Sindsyge i Viborg. Det ærede Thing vil uden Tvivl erindre, at Opmærksomheden navnlig mod Slutningen af forrige Samling blev henvendt paa de Bygninger, der haves i Viborg, idet det, efterhaanden som Antallet af Straffefanger aflag, har viist sig, at det var uønskeligt at have til sin Raadighed alle de Straffeanstaltsbygninger, der paa forskellige Steder ere opførte i Landet, og navnlig har det viist sig, at der var en Mulighed for at kunne undvære det ene Lughus, nemlig det i Viborg. Det vil erindres, at dette ganske naturligt tillige fremkaldte en Overveielse af, om det ikke var muligt, naar Lughuset i Viborg blev neblagt, da at give Bygningene der en Anvendelse, saaledes at de kunne komme til større Nytte for Samfundet, end hvis disse Bygninger skulde selges, være sig til Brug for den private Industri, eller, hvad der naturligvis vilde være det Uheldigste, til Nedrivning. Jeg skal herved bemærke, at Bygningerne ved Viborg Lughus jo for Størstedelen ere nye og meget gode. Jeg henvendte mig til det ærede Finantsudvalg med Anmodning om ved dets Bistand at faae tilfattet Begjæring om en Bevilling, dels for at kunne afholde de Udgifter, som vare nødvendiggjorte ved Flytningen af Straffefangerne fra Viborg Lughus til Horsens Lughus, som medførte nogle Byggeforøgetninger ved den sidstnævnte Straffeanstalt, og dels for at kunne sikre sig et mindre Jordareal ved Viborg Lughus for det Tilfælde, at det ved en yderligere Undersøgelse skulde vise sig, at Viborg Lughus overhovedet egnede sig til at omdannes til en saadan Sindsygeanstalt for uhelbredelige Sindsyge, som man foreløbig havde tænkt paa at indrette disse Bygninger til. Det ærede Finantsudvalg saavel som senere Folkethinget gav den forlangte Bevilling til Udvidelsen og Omdannelsen af Horsens Lughus, hvorimod man mente, at det var rettest ikke at udtale Noget med Hensyn til Omdannelsen af Viborg Lughus til en Sindsygeanstalt for uhelbredelige Sinds-